

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס' 662 בס"ד ערש"ק פר' עקב כ' מנחם אב תשפ"א

פצוצים יקרים

והיה עקב תשמעון (ו. יב) נראה לי לפרש על פי פשוטו, דהנה דרכו של יצה"ר לבטל האדם מעבודתו יתב"ש היינו שמסית אותו להיות הפקר באמר שכבר אין לו תקוה ועוז מביא לחטוא ח"ו, וא"כ עצה היעוצה אפילו אם ח"ו עבר על עבירות שדומה בעיניו שפתחי תשובה ננעלין בפניו עכ"ז צריך להיות בשמחה ובטחונו חזק בהשי"ת שלבסוף יקיים כל התורה, ועל כן אמר והיה לשון שמחה עקב לשון סוף על דרך עקבתא דמשיחא, גם כשהוא מודחה מכל עכ"ז יהיה בשמחה ויאמין שבודאי יקיים לבסוף המשפטים האלה.

(רביד הזהב)

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה (ו. יב) בסוף פרשת ואתחנן מסיים בג' דברים מצוה חוקים ומשפטים וכאן התחיל רק במשפטים. לבי אומר דמצוות שהשכל מחייבם ואין הטבע מגדמם מניע שכר בעוה"ז אבל מצוות שהם בלי מובן יש שכר בעוה"ב לבד. וזהו והיה עקב תשמעון שהשכל מחייבם אוכלים פירותיהם בעוה"ז.

והיה עקב תשמעון וכו' וברך פרי בטנך וכו' (ו. יב-יג) שמעתי מאדמו"ר מוהר"ר מיכל זצ"ל"ה מזלמשוב שאמר תירוצו על קושיית הקדמונים מפני מה נזכרו יעודים הגשמיים שנראה ח"ו כאילו מתיר לעבוד על מנת לקבל פרס, כי באמת העושה מצוה לשום דבר מה למענו אפילו למען שכר עולם הבא אינו זוכה לשום דבר כי עובד את עצמו להנאתו ותאותו הנאה גשמית או הנאה רוחנית, ועיקר העבודה הוא רק למען עשות נחת רוח לפניו יתברך שמו כל אחד לפי מה שהוא, אם כפשוטו שיקבל נחת רוח שאמר ונעשה רצונו, או נחת רוח על ידי היחודים הקדושים ואורות עליונים המאירים בכל מצוה, ואם עושה באמת כך למען שמו יתברך באהבה, אז ודאי מתברך על ידם הן בגשמי הן ברוחני.

ושמרתם ועשיתם אותם, ושמר ה' אלקיך לך את הברית (ו. יב) היינו שהלימוד והשמיעה יהיה על מנת לעשות, היינו והיה עקב תשמעון שיהיה סופו ותכליתו של השמיעה של המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אז ושמר ה' וכו'.

ושמר ה' אלקיך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך (ו. יב) המפרשים הקשו למה צריך לזכות אבות כיון שהמה בעצמם יהיו טובים. יש לומר דבאמת מצינו שהאבות נתנסו בנסיונות לכן הבטיח הקב"ה שלא יהיו צריכים לשום נסיון רק בשביל הברית של האבות יהיה אהבה מיד תיכף בלא שום נסיון.

(אזור אליהו)

ושמר ה' אלקיך לך את הברית וכו' (ו. יב) אמר בלשון ושמר להגיד מדת טובו של הקב"ה שגם לאחר שנותן ומשלם שכר המצוות עוד הוא משמר השכר בידי האדם של יאבד ממנו, והבן.

(ארן עדת)

ואהבך וברכך וגו' (ו. יג) אמרו חז"ל (תענית כ) טובה קללה שקילל אחיה השילוני את ישראל, מן הברכות שבירכן בלעם. ואמרו עוד כל הברכות שבירכן בלעם כולם חזרו, הטעם מפני שלא בירכן מאהבה רק בהכרח. והנה הבטיח השי"ת "ואהבך וברכך" ויזכו שיתקיימו בפועל.

(ליקוטי מהרצ"א)

ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך, והסיר ה' ממך כל חולי וכו' (ו. יד-טו) לכאורה אין חבור לשני הפסוקים האלו. לי נראה לחלק דהא אמרו חז"ל (פנהדרין מד) לעולם יקדים אדם תפלה לצרה שנאמר (איוב לו) היערך שועך לא בצר, ואם כן יש לחלק כך, שאם מתפלל לפני הצרה אזי התפלה מבטל הצרה לגמרי ועושה כולו שלא תחול עליו, משא"כ אם כבר בא עליו הצרה ומתפלל לבטל הצרה אזי תפלה עושה רק מחצה ותו לא, וזהו והסיר ממך כל חולי שאם מקדים בתפלה ודו"ק. (יקהל שלמה פינמשוב זצ"ל)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשק שיחת הרא"ש זיע"א אלצ"ל חת השבועות קפל"ז ה'תקל"א ע"ה א.א.

ושלא יעיז לרצות לקחת את האדנות של הבורא עולם. רע ומר יהיה באותו רגע שהרבש"ע יבוא לנקום בו. פחד נורא יפול על כל מי שירצה לקחת את האדנות מהרבש"ע ולא יסכים לעזוב. איש בל ישלה את עצמו שמישהו רוצה לקחת לו, אין אף אחד שמסוגל לעשות מה. כל הגיבורים כאין לפניך, ואנשי השם כלא היו, וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל.

יא

אולם כשאנו נתאחד בדרך הזו - הרבש"ע יגאל אותנו. כי בכח האחדות נוכל להכריח את כל הצדיקים האמיתיים שיש להם כח ללכת במקומות הנידחים השוממים ביותר ולהעלות את כל הניצוצות שתעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו. וכך נקיים את האדנות של הקדושה. ואם אנו נקיים את כל השמות הקדושים בשלמות, אז יהיה "פנו דרך" בשביל הקדושה, ויגיע שמחה עצומה, ויאירו האורות של ששת ימי בראשית, ונשיג את אותה מדריגה כמו לפני האלפים שנה שהעולם נברא, בלי בחירה. אז נוכל לחיות תחת חסותו של הקב"ה, ונזכה לאורות של ששת ימי בראשית שהרבש"ע צמצם, דהיינו שנגיע למצב שנשיג את תכלית ההשגה בחינת "כי לא יראני אדם וחי" "ופני לא יראו". אחרי הכל האדם הוא בס"ה אדם, ומה שהוא יכול להשיג זה רק "ופני לא יראו", כי הרבש"ע אינו מציאות ולכן אין יכולת להשיגו.

עלינו להתנער מן הקרירות, ולהתעורר. ואם נתעורר, נגיע לתכלית האמיתית, שבכח האחדות השלימות נוכל להכריח כל צדיק שיש לנו שייכות עמו - ויש לנו שייכות עם כל הצדיקים האמיתיים שהיו בכל הדורות - ולגאול את כל הניצוצות. כי בכדי שתהיה הגאולה צריך שיהיה ליכוד של כל הניצוצות, אם חסר רק ניצוץ אחד לא יכול להיות שלימות הוי"א-אדני, ולא יכולים להיות כל השמות הקדושים של הרבש"ע, וכל הניצוצות שנדחו ונתפזרו ותועים במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו - אינם יכולים להתעלות.

אני מבקש מכם, רחמו על עצמכם! רחמו אחד על השני! אל תחפשו אדנות. כל אחד יש לו את התפקיד שלו בעולם הזה ושלא יחיה בדמיונות. הוא רוצה את האדנות בגלל שנדמה לו שהחבר רוצה לקחת לו את זה, ואינו זוכר שלא הוא ולא החבר יכולים עשות מאומה. מה אנו. מה חיינו. מה חסדנו. מה צדקותנו. מה ישועתנו. מה כוחנו. מה גבורתנו. מה נאמר לפניך ה"א, הלא כל הגיבורים כאין לפניך, ואנשי השם כלא היו, וחכמים כבלי מדע, ונבונים כבלי השכל. אין לנו שכל, כלום. הן בקדושו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה. איך נעמוד בדין? במצב כזה לא נוכל להחזיק מעמד.

לכן כל אחד צריך לדעת שאם הרבש"ע ברא אותו בעולם הוא עם התפקיד שלו, שלא יהיה לו קנאה שהחבר רוצה לקחת לו,

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

התפילות שלנו צריכות להיות יכליל תקטרי כקרבן עולה. דהיינו שלימות הביטול. ביטול אחר ביטול וצמצום אחר צמצום, עד שהגוף יגיע למצב של כליה, דהיינו שהגוף נתמזג עם האחדות והשיג את האור של ששת ימי בראשית באותה בחינה של אלפים שנה קודם הבריאה.

בשביל זה הרבש"ע נתן את האלפים שנה הללו, כדי שנשיג את האורות של ששת ימי בראשית, ע"י שנדע שאנו צריכים להשיג את התורה באותה בחינה של אלפים שנה, ולהגיע למדרגה של ביטול הבחירה כמו שאז לא היה בחירה. רק שאי אפשר להשיג את התורה אם לא נגיע לביטול ש"אין מתום בבשרי מפני זעמד", ונכיר שהכעס שאתה שולח לי הוא "זעמד". אולם כשאדם מגיע להכרה הזו, אזי הוא שומע "מבשרי", מזה שאני מתקיים למרות שהיצר הוא אויבי בגפש ושונא אותי תכלית שנאה - "אחזה אלוקה".

כשאנו נתאחד באחדות נזכה שלא נצטרך לאכול נהמא דכיסופא, ונזכה לשבת תחת כסאו של הקב"ה יחד עם הצדיקים, ולאותו ריקוד שהצדיק ירקוד לפני הרבש"ע - הריקוד של משיח. וכולם יזכו לכל זה, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו.

אבל כל זה יכול להיות רק מתי שאנו לא נחפש אדנות לעצמנו, רק נחפש את האדנות של בורא העולם. אז נזכה כולנו לבית שלישי, ולא נצטרך לאכול נהמא דכיסופא, וכל הניצוצות שלנו יתלקטו, ונזכה לאורות של ששת ימי בראשית במהרה בימינו עם הבית השלישי, אמן.

לכן אני מבקש מכם, חברים, שנתאחד כולנו יחד, ונלך צעד אחרי צעד, שעל אחרי שעל, עם רחמים. וכל אחד יפייס את השני. כדי שנוזכה לתת את האדנות לקדושה, ולא לרבות מחשבות, לדמיונות שאדם מחפש למצוא. הוא רוצה את הכל, ומחפש למצוא לעצמו את הכח. הוא רוצה לדעת ימי בראש' כמו ירבעם בן נבט ששאל "ומי בראש". כל אחד רוצה לעצמו את הראש. אבל יש ראש אחד ויחיד - הראש עליון. הרבש"ע הוא הראש שלנו, ואנו כולם - כלום. מה אנו מה חיינו.

יב

אנו צריכים להתאחד, כדי שנוכל להחזיק מעמד כשיגיע החושך הגדול. כי כמו שהיה במצרים כך יהיה לפני הגאולה חושך חזק ונורא, שישארו רק אחד מעיר ושנים ממשפחה. החשכות תהיה נוראה, ואם אנו לא נִאָחֵז אחד בשולי הבגד של השני נקבל מכות כאלו שיהיה פחד. על כן עלינו להתאחד - איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, והאחדות תתן לנו כח להוריד את כל הצדיקים האמיתיים כדי שיעלו את כל הניצוצות. יש להם זכות, והם יכולים להגיד לרבש"ע 'פנו דרך'. ואז הרבש"ע ירד ויכנס לתוך העולם הזה, ויהיה בחינה של "מלא כל הארץ כבודו". וממילא יהיה גם "ומקבלין דין מן דין". כל אחד יקבל מהשני, המלאכים מהצדיקים והצדיקים מהמלאכים, ויהיה שלימות גמורה שלא נצטרך לאכול נהמא דכיסופא. ונזכה שהבית השלישי יבנה מהתפילות שלנו, על דרך שכתוב "ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן", כי

המשך פנינים יקרים

ויענך וירעבך וכו' (ח, ג) האמת שזה מחסדי השי"ת על האדם למען ירגיל בטובתו כי האדם אשר לו עינים טובים לא יתעורר כלל להודות לה', לא כן מי שיש לו כאב עינים ובא אחד ורפאם או מרגיש בחסרונו שהיה לו מתחלה ומודה לה' שרפאהו. וזהו ויענך וירעבך והרגשת החסרון למען הודיעך כי על כל מוצא פי ה' יהיה האדם, וזה גם מה שתקנו ברכת בורא נפשות רבות וחסרון דהחסרון גם כן טובה הוא לאדם.

(דברי שאל נאטאונאהן)

ויענך וירעבך ויאכלך את המן וכו' (ח, ג) מובא במדרש מכאן רמז להדלקת נרות בשבת, וצ"ב מה ענין הדלקת נרות למן, ויש לפרש על פי מה שמצינו במדרש (קה"כ ה) כשם שהאדם נהנה מן הטעם כך הוא נהנה מן הראיה. נמצא שבזמן שאכלו את המן שהיה משתנה טעמו להרבה טעמים. כמו כן השתנה גם למראות רבות ומי שאינו רואה יש בו חסרון ענוי ורעבון, ולפי שהמן היה מזון רוחני ואי אפשר להנות בעוה"ז הנאה גופנית מהמן משום כך נתנו את המן דרך ענוי ורעבון, והוסיף שהנאת נרות שבת להביא את ההנאה הגשמית לרוחנית. (זרע שמשון)

ממרים הייתם עם ה' (ט, ט) גם כאשר עושה האדם מצוה עלול הוא להמרות פי ה' כאשר כוונתו אינה לטובה ואז - ממרים הייתם עם ה'. (רבי דוד בריש מאושפצין)

כי יגרתי מפני האף והחמה (ט, יט) יראתו של משה היה מעצם החטא ומהטמטום שבמח ומחיאוש שבא בעקבותיו, הרמז לזה ממש"כ כי יגרתי מהאף והחמה הבאה מהחטא שהביא את הטמטום שבלב.

(אמרות משה מקוברין)

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה (יא, יא) ההנהגה למעלה תואמת את ההנהגה למטה. באופן שכפי שהנך רואה ומתבונן כך מעורר את ההשגחה הפרטית של השי"ת כדוגמת הצל המחקק את האדם כמש"כ ה' צלך.

ובאת שמה (יב, ה) בקשתו של איש ישראל צריכה להיות אחת בלבד ובאת שמה שיוזכה לבא ולהתקרב אליו יתברך שמו.

אשר תשמעו (יא, יא) מיד כשתקבלו עליכם לשמור ולקיים את המצוות תראו פרי ברכה בעבודת השי"ת. (רבי נתן דוד משידלובצה)

רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים (יב, טז) מה המשמעות באיסור אכילת דם ובהוראה על הארץ תשפכנו כמים, כתוב בנזר הקודש שכל הדברים ממאכלים צריכים עליה בזה שאכלוהו, לפי זה דם שאסור באכילה האריך היתה לו עליה, לזה אמר הכתוב על הארץ תשפכנו כמים מה מים מותרים בהנאה דנמכרין הדמים לגננין לזבל בהם, ובזה יש להם תיקון שמגדלים צמחים ונאכלים כידוע, והבן. (פרדס המלך)

מה בין תלמידיו של אברהם אבינו ע"ה לתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה רוח נמוכה ונפש שפלה מתלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה רוח גבוהה ונפש רחבה מתלמידיו של בלעם הרשע (אבות פ"ה מ"ט) וצ"ב למה לא אמר התנא החילוק שזה עושה מצוות וזה אינו עושה מצוות, אלא יש בני אדם שעושים מצוות ומתעניין משבת לשבת ויש בהם ג' מדות הללו מתלמידיו של בלעם הרשע, והבן.

(אמרי פנחס מקוריץ)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

